

KOMMUNERNES LANDSFORENING

7. juni 1985

Arbejdsministeriet
Laksegade 19
1063 København K

Arbejdsministeriet har ved skrivelse af 30. maj 1985 fremsendt følgende spørgsmål fra folketingets arbejdsmarkedsudvalg:

»Ministeren bedes søge indhentet de i spørgsmål 230 (L 109/110 – bilag 198) ønskede vurderinger hos arbejdsmarkedets parter og Kommunernes Landsforening.«

Spørgsmål 230 lyder således:

Der ønskes en vurdering af lovforslagene med de foreslåede ændringer fra arbejdsmarkedets parter og kommunerne i landsarbejdsnævnet.«

Landsforeningen skal i den anledning fremsætte følgende kommentarer:

Ændringen af arbejdstilbudsordningen, som den blev aftalt mellem regeringen og det radikale venstre i finanslovsaftale I, blev drøftet i Kommunernes Landsforenings bestyrelse i oktober 1984. Det var bestyrelsens vurdering, at omlægningen ville medføre en væsentlig stigning i antallet af bilstandsmodtagere såvel i 1986 som de følgende år.

På den baggrund rettede landsforeningen henvendelse til socialministeriet i vedlagte skrivelse af 13. november 1984, hvori man bad ministeriet om at overveje, om ændringen af arbejdstilbudsordningen i givet fald burde give anledning til en ændring af bilstandsloven, således at kommunerne kunne yde en relevant indsats over for de ledige. Overvejelserne kunne efter landsforeningens opfattelse bl.a. vedrøre de foranstaltninger, der sigter på på ny at give de ledige en tilknytning til arbejdsmarkedet.

I vedlagte svarskrivelse af 21. december 1984 fra socialministeren blev det anført, at personer, der ikke kunne få arbejde efter afslutningen af en uddannelse med uddannelsesyndelse (efter det nu foreliggende forslag), ikke skulle gå direkte over til at modtage kontanthjælp, men at de pågældende personer skulle have nedsat A-dagpengeniveau. På

denne baggrund opfordrede socialministeren landsforeningen til at konkretisere de nævnte ønsker om en ændring af bilstandsloven.

I vedlagte skrivelse af 13. maj 1985 anfører landsforeningen bl.a., at den foreslåede ændring af arbejdstilbudsordningen vil medføre væsentlige konsekvenser på bilstandslovens område.

Det må kunne antages, at mange langtidsledige ikke vil kunne afslutte en kompetencegivende uddannelse inden for den i lovforslaget angivne periode. Dette skyldes først og fremmest de langtidslediges uddannelsesmæssige baggrund, men hertil kommer antallet af uddannelsesberettigede sammenholdt med antallet af ledige uddannelsespladser og ansøgningsfrister.

Der er i den sammenhæng peget på, at den ledige kan søge om støtte efter bilstandslovens § 42 til afslutning af en uddannelse.

Støtte efter § 42 kan imidlertid kun gives til en meget lille del af de langtidsledige, hvis de nuværende regler skal følges. Dertil kommer, at den ledige helt mister retten til (de reducerede) dagpenge, hvis den ledige fortsætter med at uddanne sig.

Landsforeningen anfører endvidere i skrivelserne, at man er af den opfattelse, at hvis folketinget mener, at kommunerne skal kunne yde hjælp til færdiggørelsen af uddannelsen efter § 42, må der skabes klar lovhjælp herfor.

Landsforeningen finder, at man alternativt kunne overveje at ændre lovforslaget om arbejdstilbud, således at den langtidsledige kan fortsætte sin uddannelse også i den periode, hvor vedkommende er på nedsatte dagpenge.

Det af arbejdsministeren den 21. maj d.å. fremsatte ændringsforslag til lovforslaget medfører bl.a., at antallet af uddannelsesstillingsberettigede ved lovens ikrafttræden reduceres, hvorved det af landsforeningen rejste problem om færdiggørelsen af påbegyndte uddannelser inden for den angivne periode formentlig ikke vil få samme omfang.

De kommunaløkonomiske konsekvenser af arbejdsministerens ændringsforslag fremgår hverken af bemærkningerne til ændringsforslaget eller af arbejdsmarkedsudvalgets betænkning. Landsforeningen kan således ikke på det foreliggende grundlag vurdere de kommunaløkonomiske konsekvenser. Landsforeningen går ud fra, at staten afholder ud-